

hvis man skulde rette sig efter det ærede Medlem Hr. Rodes Anvisninger. Jeg ved naturligvis udmærket godt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode tilsigter, jeg har efterhaanden lært at kende ham som Politiker. Hvad han tilsigter, er naturligvis dette, at hvis Kasernen nu kunde overføres fra Krigsministeriet til Undervisningsministeriet paa den Maade, at Krigsministeriet ikke fik en Øre for det, og jeg saa ad Aare skulde stille Forslag om en Bevilling til Bygning af en ny Kaserne i Tønder, for nu at blive ved det Eksempel, saa vilde det ærede Medlem staa op paa denne Talerstol og bebrejde mig og det Parti, jeg tilhører, at vi her stillede Forslag om en ny Militærbevilling paa saa og saa mange Tusinde Kroner. Nej, der er her handlet i Overensstemmelse med Loven, hvor det bestemmes, at de Etablissementer og Arealer, vi ikke mere har Brug for, skal bortsælges; det er det, der er sket i dette Tilfælde, Kasernen kunde udmærket have været solgt til private, men da Undervisningsministeren mente, at hans Ministerium havde Brug for den, havde jeg naturligvis ikke noget imod, at han fik den. Derefter har jeg naturligvis sagt, at vi saa maatte have Penge for den, og det er det, der sker, naar det paagældende Ændringsforslag vedtages.

Blang: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 209. Da vi her behandlede Lovforslaget om Opførelse af en ny Møntbygning, nærrede det i Folketinget nedsatte Udvalg Betæneligheder overfor den store Udgift, men disse Betæneligheder blev den Gang imødegaaet med en Henvisning til, at den gamle Møntbygnings Grund i Holbergsgade var saa værdifuld, at Udgiften ved at opføre den nye Mønt paa den forholdsvis billige Grund paa Amager vilde blive væsentlig reduceret, idet det var Hensigten at afhænde den gamle Møntbygning. I Henhold hertil kan jeg ikke være med til at støtte Ændringsforslag Nr. 209, men agter sammen med en Partifælle, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, at stemme imod det.

N. P. Jensen: Den af det ærede Medlem Hr. Rode fremdragne Plan om at leje Lokaler i Laksegade til Postgirokontoret har været mig bekendt, og den vilde jeg maaske ogsaa have kunnet akkviescere ved, idet jeg vilde have opfattet den som et Tegn paa, at Postvæsenet vilde gaa forsigtigt frem og lade Systemet udvikle sig paa naturlig Maade; men da man saa gik til Planen om Møntbygningen, forekom det mig, at man spændte Buen for højt.

Den højtærede Minister siger, at det, der har gjort det galt i Holland, er det, at man er gaaet over fra et Decentraliseringssystem til et Centraliseringssystem. Ja, det er rigtigt nok, at det var ved den Lejlighed, det kom, men man mente i Holland, at Centraliseringen var langt at foretrække for Decentraliseringen; under Decentraliseringen gik det imidlertid nogenlunde, men da Centraliseringen kom, blev det rigtig galt. Nu har jeg ganske vist set herhjemme — i Blade, eller hvor det er —, at man mener, det var Overgangsvanskeligheder i Holland; ja, de har selvfølgelig haft deres store Betydning, men det er og bliver nu mere end Overgangsvanskeligheder, det er tekniske Vanskeligheder. Direktøren har overfor os erklæret, at det ikke var muligt at skaffe tilstrækkelig teknisk-kyndig Arbejdskraft til at betjene Maskineriet, og det er fra postal Side herhjemme blevet meddelt mig, at det specielt var en enkelt Slags Maskiner, nogle Perforeringsmaskiner, man forsøgte sig med, der slog det hele i Stykker. Der blev ikke givet os detailleret Begrundelse dernede, men Direktøren beklagede i høj Grad, at Centraliseringen ikke var lykkedes.

Den højtærede Minister siger, at man her vil gaa over til Centralisering, ligesom man har gjort det i alle andre Lande. Det er nu ikke rigtigt, at der er Centralisering overalt. Der er der i det væsentlige i Belgien, men ikke i Frankrig, hvor man har en Inddeling i 10—12 Arrondissementer, eller hvad det er, man kalder det, som hvert har sit Hovedkontor. Men i hvert Fald er det en stærk Sammenhobning, der har voldt Ulykken i Holland, og det er en Sammenhobning, man tilstræber her; det er ganske sikkert, at det, man stiler efter herhjemme, er at faa det hele samlet paa eet Sted. Det er nødvendigt, siger den højtærede Minister, at have et enkelt Sted, hvor det hele kan stemmes af. Ja, det er muligt, man er nødt til at have et enkelt Sted, hvor det hele kan stemmes af, for saa vidt som Systemet skal opretholdes under de nuværende Former, det er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, men derfor behøver man ikke at have et Centralsted, som det hele skal passere igennem.

Den højtærede Minister maa undskyldte mig, men han faar mig ikke til at tro — og jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister selv kan tro det —, at dette System virkelig er billigt. Naar jeg ikke kan sende 10 Kr. til en Mand i Hobro, uden at det skal gaa over København og noteres dér, og der skal sendes Skrivelser om det